

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי
רח' עוזי חסון 4, ירושלים
טלפון: 073-3926400, פקס: 02-6246113

- נ ג ד -

הנאשם:

יחזקאל ורשויואר

תאריך לידה: 13.8.1988
ירושלים
עצור בעת הגשת כתב האישום מיום 27.12.23

כתב אישום

הנאשמים מואשמים בזאת כדלקמן:

א. העובדות:

1. ביום 07.10.2023 חדרו פעילי ארגון הטרור חמאס ברצועת עזה יחד עם אחרים לשטח מדינת ישראל וביצעו מעשי טרור קשים, רצחניים ואכזריים. במקביל, ירו ארגוני הטרור ירי מאסיבי של אלפי רקטות ופצצות מרגמה אל עבר רחבי מדינת ישראל שגרמו לפגיעה ולנזק בחייהם של ישראלים, בגופם וברכושם. מעשי הטרור הנפשעים של פעילי הטרור גרמו, לפי הנתונים נכון למועד הגשת כתב האישום, למעל 1,200 הרוגים ומעל ל-5,000 פצועים בדרגות פציעה שונות. בתגובה לכך הוכרז במדינת ישראל מצב חירום ונפתחה מלחמת "חרבות ברזל". עקב האמור לעיל, קיים חשש להסלמה בגזרות אחרות בקרב פעילי ותומכי טרור באשר הם. בעת הגשת כתב האישום, מצויה מדינת ישראל בלחימה.
2. במסגרת מ"ת 19018-05-23 היה מצוי הנאשם בתנאים מגבילים, כאשר ביום 25.12.23 הורה בית המשפט כי הנאשם ישהה במעצר בית ברחוב ***, ויוכל לצאת להתאווררות מדי יום בליווי ופיקוח אחד ממפקחיו שאושרו על ידי בית המשפט.
3. בעיר העתיקה בירושלים מצוי בית קברות מוסלמי בשם באב א-רחמה (להלן: "בית הקברות"). מדובר באחד משני בתי הקברות המוסלמיים העתיקים ביותר, אשר ממוקם ליד שער הרחמים ובסמוך לחומה המזרחית של העיר העתיקה. בית הקברות הוא בעל חשיבות מיוחדת למוסלמים הן מבחינה דתית והן מבחינה היסטורית. בית הקברות אינו מגודר מכל צדדיו, אך בצדו המערבי ישנה גדר המפרידה בינו לבין שער הרחמים.

4. עובר ליום 27.12.23 גמלה בליבו של הנאשם החלטה לשחוט חמור ולהניח את ראשו בבית הקברות בסמוך לשער הרחמים.
5. לצורך כך, יצר הנאשם קשר עם חוות בעלי חיים בכפר אדומים בה עובד ט.מ. (להלן: "ט.מ.") וביום 27.12.23 בשעות הבוקר הגיע לחווה בגפו ורכש ממנה חמור צעיר (להלן: "העייר"). לבקשת הנאשם, הוביל ט.מ. את הנאשם ואת העייר לירושלים, כאשר הנאשם העמיס את העייר לתא המטען ברכב כשהוא כפות ברגליו הקדמיות והאחוריות. עוד הצטייד הנאשם במזוודה ובה גרזן.
6. בשעה 12:42 הוריד ט.מ. את הנאשם בדרך העופל בסמוך לבית הקברות, הנאשם פרק את העייר הכפות ואת המזוודה ובה הגרזן אל מאחורי גזם עץ שהיה במקום, וט.מ. עזב את המקום.
7. מייד לאחר מכן, הוציא הנאשם את הגרזן מהמזוודה, וערף את ראשו של העייר בחמש מכות גרזן, בעוד העייר מזיז את ראשו ואוזניו בניסיון לחמוק ממכות הגרזן.
8. או אז, לקח הנאשם את ראשו של העייר, טיפס איתו לבית הקברות, ואז תלה את ראש העייר על הגדר הצמודה לקברים, כשפני העייר פונות לעבר בית הקברות ואחורי ראשו לכיוון שער הרחמים, ועזב את המקום.
9. מעשיו של הנאשם ותמונת ראש העייר התלוי על גדר בית הקברות הופצו ברחבי הרשתות החברתיות וכלי התקשורת במגזר הערבי, וגררו תגובות קשות ותסיסה דתית ולאומנית.
10. במעשיו המתוארים לעיל, נכנס הנאשם שלא ברשות למקום קבורה או למקום שיוחד לשמירת עצמותיו של מת או נהג במת שלא בכבוד, כשהוא יודע שהדבר עשוי לפגוע ברגשותיו של אדם או לבזות דתו; הרג חיה הניתנת להיגנב במזיד ושלא כדין; עינה בעל חיים, התאכזר אליו או התעלל בו בדרך כלשהי ולא עמד בחובתו לספק לו את צורכי מחייתו, לדאוג לבריאותו ולמנוע התעללות בו. בנוסף, הפר הנאשם הוראה שניתנה כשורה מאת בית משפט.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

1. **כניסה ללא רשות למקום פולחן או קבורה** – עבירה לפי סעיף 172 לחוק העונשין התשלי"ז – 1977 (להלן: "החוק").
2. **הפרת הוראה חוקית** – עבירה לפי סעיף 287 לחוק.
3. **היזק לבעל חיים** – עבירה לפי סעיף 451 לחוק.
4. **התעללות והפרת חובת בעלים** – עבירות לפי סעיפים 2 + 2א + 17 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994.

ג. עדי התביעה:

עפרי מלצר, עו"ד

סגנית בפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ירושלים, כ"ד טבת תשפ"ד, 5 ינואר 2024

פמ"י 5398/23, פל"א 567102/2023 (מרחב דוד)

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סנגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.

הודעה לבית-המשפט

בהתאם להוראת סעיף 15א'(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב – 1982 המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אם יורשע בתיק זה.